

„Mária pedig útra kelt azokban a napokban, és sietve elment a hegyek közé, Júda városába. Bement Zakariás házába, és köszöntötte Erzsébetet.”

A repeső szívű kismamák találkozásában Mária a kezdeményező. Megy örömét megosztani éltebb rokonával. Együtt örvendnek áldott állapotukon, kiválasztottságukon, és közösen készülődnek. Erzsébet az elfogadó fél, Mária segédkezik körülötte. Az örömosztás könnyebben megy nekünk is. Azért Placid atyától még tanulhatunk!

De hogy állunk az elfogadással? Ezzel ritkábban foglalkozunk. Hányszor hártunk el segítőt szándékot! A visszautasítás a legrosszabb: legközelebb, másnak, másban már nem fog segíteni, ha most velem kudarcot vall. Attól félünk, a ráutaltság elismerése kiszolgáltat bennünket. Van-e bennem elég alázat arra, hogy hártás nélkül fogadjam valaki segítségét? Megtalálom-e benne a lehetőséget? Ki tudom-e aknázni ezt az egymásra utalt viszonyt? E bizalmi légkör által befogadni olyan embereket, akik nagyon különböznek tőlem. Híd lehet köztünk ez az elfogadás azzal, hogy kicsit kiszolgáltatam magam. Ne higgyük, hogy nem szeretnek segíteni az emberek. Tán ezzel ki tudom húzni belőle a jót! Nem a saját alárendeltségemet kéne ebben látni, hanem a másik emberrel való testvérséget. Ugyanúgy rászorulunk az Atya irgalmára, ki ebben, ki abban.

Benyhe Zsuzsi (Budapest)

Mária, meghallva, hogy Erzsébet gyermeket vár - szíve alatt a titokkal - elindul Zakariás házába, hogy meglátogassa és segítsen neki. A hosszú úton van ideje elgondolkodni az angyal szavain. A két nő találkozása különleges örömet és jelentőséget hordoz. Mária elsőként Erzsébetet köszöntötte, a válasz mégis a szíve alatt hordozott gyermektől érkezett, aki felismerte a Messiás közelségét. Keresztelő János üdvtörténeti szerepe ekkor kezdődik el: meghívás arra, hogy Jézus útját előkészítse. Máriát minden asszonynál áldottabbá teszi a gyermek, akit hordoz. Azért lett Isten-hordozó, mert életének legfontosabb kérdése az volt: mi az Isten akarata?

Máriában az Isten fia testesül meg. Ez a fogantatás a Szentlélek erejéből történt.

Mária köszöntésének hallatára kapja Erzsébet a Szentlelket. Ezért így szól Máriához: *áldott!* Az áldás Istentől áradó életet jelent. Mária áldott, hiszen léte első pillanatától kezdve kegyelemmel teljes, és most sajátos módon Istentől van áldott állapotban. Az életet hordozza!

Mindenható örök Isten, a te sugallatodra indult útnak Mária, hogy szent Fiadat méhében hordozva Erzsébetet meglátogassa. Add, hogy a Szentlélek indításait mi is hűségesen kövessük, és Máriával együtt mindig magasztaljunk Téged!

Kohlmanné (Bogi Pécs)